

Kortfattad PM om Mark- och miljööverdomstolens prövning enligt 4 kap. 7 § miljöbalken och av riksintresset Stockholms innerstad med Djurgården

Den överklagade detaljplanen berör inte Djurgårdens parklandskap eller naturmiljö, utan den bebyggda del som brukar betecknas som Evenemangsparken. Den centrala frågan i målet har därför varit om det historiska landskapets natur- och kulturvärden i övrigt riskerat att skadas samt om det ur rättslig synpunkt har varit fråga om en otillåten *utvidgning* eller en normalt tillåten *komplettering* av Gröna Lunds nöjesfält.

Enligt Mark- och miljööverdomstolen är en utveckling av Gröna Lunds nöjesfält förenligt med Nationalstadsparkens syfte eftersom nöjesverksamheten har en lång obruten historia på Södra Djurgården och ingår i beskrivningen av Nationalstadsparkens skyddsvärden. Själva parkeringsområdet är vidare sedan tidigare ianspråktagen och hyser enligt domstolen inga egna naturvärden. Ett genomförande av detaljplanen skulle därmed inte innebära ett intrång Djurgårdens i parklandskap eller naturmiljö.

Till skillnad från vad den tidigare domstolen (mark- och miljödomstolen) kommit fram till är det enligt Mark- och miljööverdomstolen inte fråga om en otillåten *utvidgning* av Gröna Lunds nöjesfält utan en tillåten *komplettering* av befintlig bebyggelse. Det är denna bedömning som varit avgörande för utgången i målet.

Även om en utökad byggrätt för Gröna Lunds verksamhet kommer att förändra hur nöjesfältet uppfattas och i någon mån påverkar Nationalstadsparken som helhet, bland annat när det gäller vyer från såväl nära som långt håll menar Mark- och miljööverdomstolen att de tillkommande åkattraktionerna inte medför sådan skada på Nationalstadsparkens natur- och kulturvärden i övrigt att detaljplanen strider mot miljöbalkens reglering. Eftersom det enligt domstolen är fråga om en tillåten komplettering på en redan exploaterad yta kan denna därmed kan tillåtas.

Domstolen påpekar dock att eftersom planbestämmelserna bland annat föreskriver genomsiktighet bör man istället kunna säkerställa att bebyggelsen inte ger ett alltför kompakt intryck i samband med framtida bygglovsprövningar.

När det sedan gäller riksintresset Stockholms innerstad med Djurgården hänvisar Mark- och miljööverdomstolen riksintresset inte är tillräckligt definierat i lagen. Vid avsaknaden av en sådan entydig definition kan kommunen inte kan sägas ha gått utanför sitt handlingsutrymme och det finns enligt domstolen inte heller av detta skäl anledning att upphäva den överklagade planen såsom stridande mot riksintresset.